

תוכן העניינים

- 3..... עלייה חדה בייצוא ובהעברות מעזה במהלך 2015.....
- 4..... עונת דיג הסרדינים ברצועת עזה הסתיימה בשלל ממוצע.....
- 6..... לחץ מוגבר על קהילות רועים ברחבי שטח C.....
- 9..... ביקורת ושדרוג של מערכות תיאום ומענה לשעת חירום.....

דגשים מרכזיים

- צעדים שנקטה ישראל בנובמבר ובדצמבר התמקדו ב־12 קהילות רועים פלסטיניות חלשות ופגיעות בשטח C של הגדה המערבית.
- נפח הסחורות ששווקו מחוץ לעזה ב־2015 (מינואר עד נובמבר) גדל פי חמישה יותר לעומת שנת 2014.
- תוכנית המענה ההומניטרי לשטח הפלסטיני הכבוש לשנת 2016 מבקשת לגייס 571 מיליון דולר לשורה של פעולות, סכום נמוך ב־19% מהסכום המבוקש ב־2015.

סקירה כללית

אסור להתייחס למתקפות ולעימותים כאל "המצב הנורמלי החדש"

עד לסוף 2015 תועדו בגדה המערבית ובישראל 136 הרוגים וכמעט 14 אלף פצועים פלסטינים בהקשר של מתקפות ועימותים, הנתון השנתי הגבוה ביותר מאז שמשרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים החל לנהל רישום בשנת 2005. גם הנתונים על נפגעים ישראלים במתקפות שביצעו פלסטינים היו מהגבוהים ביותר מאז 2008 (24 הרוגים ו־350 פצועים). עיקר הנפגעים תועדו ברבעון האחרון של השנה, בגל אלימות שהתאפיין באירועי דקירה ודריסה שביצעו כמעט מדי יום פלסטינים שאינם משויכים לארגון כלשהו, ובהפגנות ועימותים נרחבים. לכל אורך התקופה עלו חששות לגבי התמקדות באזרחים ישראלים כמטרות למתקפות ולגבי שימוש מופרז בכוח בידי כוחות צבא ומשטרה ישראלים.

בהקשר של התסיסה המתמשכת, במהלך דצמבר החמירו הרשויות הישראליות את ההגבלות על תנועת פלסטינים ברחבי הגדה המערבית. במיוחד נפגעה מכך נפת חברון: בני אדם הנעים בין המרכזים העירוניים הראשיים באזור, לרבות אל העיר חברון וממנה, נאלצים לנסוע למרחקים ארוכים בדרכים עוקפות ולעבור במחסומים שבהם מבצעים חיילים ישראלים בדיקות וחיפושים, עובדות הפוגעות בגישה לשירותים ולמקורות מחיה.

הרשויות הישראליות מסרו לאחרונה לקבורה את גופותיהם של מספר פלסטינים שביצעו או ביצעו לכאורה מתקפות, ואשר עוכבו בידיהן, חלקן למשך יותר מחודשיים. החזקת הגופות עוררה מחאות ועימותים בתביעה להשבתן; נכון ל־6 בינואר, 11 גופות (כולן של תושבי ירושלים המזרחית) עדיין מעוכבות. כן המשיכו הרשויות הישראליות במדיניות המחודשת של הריסות לשם ענישה של בתי משפחותיהם של מבצעי מתקפות פלסטינים, בטענה שההריסות מהוות אמצעי הרתעה: בשתי הריסות בדצמבר נעקרו מבתיהם 37 בני אדם נוספים.

במהלך נובמבר ודצמבר הוגברו גם הצעדים הישראלים המתמקדים בקהילות רועים פלסטיניות חלשות בשטח C, לרבות הרס או החרמה של רכוש, הוצאת צווי הריסה, וגירוש זמני של תושבים בזמן תרגילי אימונים צבאיים. בתדרוך למועצת הביטחון שקיים בדצמבר, התייחס עוזר המזכיר הכללי לעניינים

נתונים לחודש דצמבר 2015

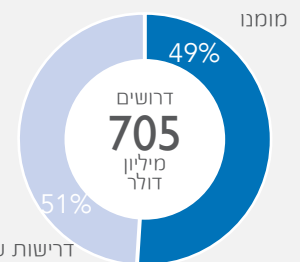
37	אזרחים פלסטינים שנהרגו (כתוצאה ישירה של הסכסוך)
2,154	אזרחים פלסטינים שנפצעו (כתוצאה ישירה של הסכסוך)
2	ישראלים שנהרגו (כתוצאה ישירה של הסכסוך)
41	ישראלים שנפצעו (כתוצאה ישירה של הסכסוך)
13	מבנים שנהרסו בגדה המערבית
61	בני אדם שנעקרו בגדה המערבית

תוכנית המענה האסטרטגית

2015

705 מיליון דרושים (דולר ארה"ב)

49% מומנו

דרישות שלא נענו

מדיניים, מירוסלב ינקה, לאחת התקריות הללו בצפון בקעת הירדן (אליחדידייה) ואמר שהיא "מעוררת דאגה - ועוד יותר מפני שכוחות הביטחון הישראליים חרמו שוב ושוב את הסיוע שניתן למשקי בית אלה, למרות החורף הקרב."

כן הזהיר מר ינקה מפני קבלת הגאות הנוכחית באלימות כ"מצב הנורמלי החדש; אל ישראלים ולפלסטינים להשלים עם החיים תחת איום האלימות. יחד עם זאת, אסטרטגיה כוללת להגבלת הסכנה אינה יכולה להסתמך אך ורק על אמצעי ביטחון מוגברים. עליה לטפל גם ביסודות העיקריים המניעים את זעמם של הפלסטינים."

בניגוד לגדה המערבית, בעזה עמד מספר ההרוגים על 24, הנתון השני הנמוך ביותר שתועד מאז פרוץ האינתיפאדה השנייה בשנת 2000, עובדה המצביעה על כך שהפסקת האש משנת 2014 החזיקה מעמד ברובה. כמו כן תועדה בשנת 2015 התקדמות מסוימת ביציאת סחורות מעזה לישראל ולגדה המערבית; נפח הסחורות ששווקו מחוץ לעזה גדל פי חמישה ויותר לעומת 2014. גם בשיעור האבטלה בעזה חל שיפור קל ברבע השלישי של 2015, שבו ירד ב־5% לעומת הנתון שתועד ברבע המקביל בשנת 2014. עם זאת, האבטלה בעזה - 42.7% - נותרת מהגבוהות בעולם, והייצוא וההעברות המסחריות עדיין מהווים רק 10% מנפח הייצוא שתועד ב־2007, לפני הטלת המצור.

הקהילה ההומניטרית בשטח הפלסטיני הכבוש השלימה את תוכנית המענה ההומניטרי לשנת 2016, המהווה חלק מהסקירה ההומניטרית העולמית שהושקה בגינבה בדצמבר. תוכנית המענה ההומניטרי לשטח הפלסטיני הכבוש מבקשת לגייס 571 מיליון דולר לשורה של פעולות, החל בסיוע משפטי ופינוי בטוח של נפלי תחמושת בעזה וכלה במתן שירותים בסיסיים כגון מים ובריאות. הסכום המבוקש נמוך ב־19% מהסכום שתוכנית המענה ביקשה לגייס ב־2015, לאחר מעשי האיבה בעזה ב־2014, אם כי לכחות 65% מדרישות המיזמים בפנייה לשנת 2016 מיועדים לעזה.

בניגוד לגדה המערבית, בעזה היה מספר ההרוגים שתועד ב־2015 - 24 - הנתון השני הנמוך ביותר שתועד מאז פרוץ האינתיפאדה השנייה בשנת 2000, עובדה המצביעה על כך שהפסקת האש משנת 2014 החזיקה מעמד ברובה.

עלייה חדה בייצוא ובהעברות מעזה במהלך 2015

במהלך נובמבר 2015 יצאו את עזה בסך הכול 150 מטענים של סחורות מסחריות, הנתון הגדול ביותר בחודש יחיד מאז הטלת המצור ביוני 2007. נתון זה מביא את סך המטענים ששווקו מחוץ לעזה בין ינואר לנובמבר 2015 ל-1,138, גידול של פי חמישה ויותר לעומת כל שנת 2014. גם נפח היבוא אל רצועת עזה גדל משמעותית במהלך 2015.¹

הגידול בייצוא ובהעברות מעזה החל בנובמבר 2014, בעקבות הקלת ההגבלות הישראליות הממושכות. כתוצאה מהסרת האיסור על העברת סחורות לגדה המערבית, ולאחר מכן גם לישראל, נשלחו לשני יעדים אלה יותר משלושה רבעים מהמטענים שיצאו את עזה ב-2015, לעומת שנים קודמות שבהן לא נשלח אליהם אף מטען כמעט. גם האיסור על יציאת סחורות שאינן חקלאיות הוקל, ו-12% מהמטענים שיצאו את עזה ב-2015 (בעיקר לגדה המערבית) הכילו רהיטים, ביגוד, מוצרי כתיבה וגרוטאות מתכת.

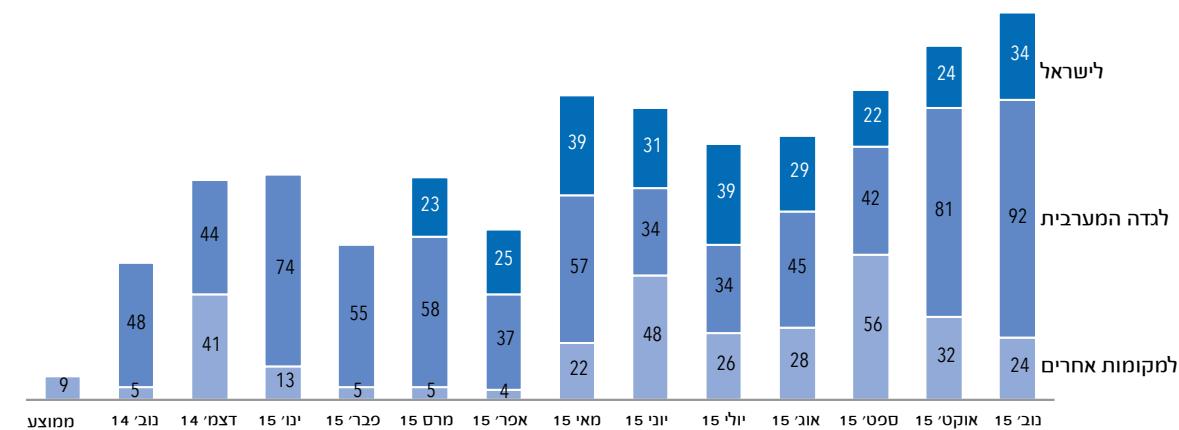
נפח הסחורות עדיין מהווה רק חלק זעיר מנתוני הייצוא קודם למצור

למרות ההקלה בהגבלות, המספר הממוצע של מטענים שיצאו את עזה ב-2015 היה פחות מ-10% מהנתון המקביל בחמשת החודשים הראשונים של 2007, קודם להטלת המצור. את ההתקדמות המוגבלת ניתן לייחס לשורה של גורמים הפוגעים ביכולת היצרנית של עזה: הגבלות ישראליות קודמות ועכשוויות על יבוא ויצוא, והשפעתן המצטברת; הרס נכסים יצרניים במהלך סבבים מרובים של מעשי איבה; אספקת החשמל הלא מספקת והלא אמינה; וסכסוכים הקשורים לפילוג הפלסטיני מבית.

על פי דיווחים, ייצוא רהיטים לישראל, שהיה רכיב משמעותי בייצוא בתקופה שלפני המצור, אושר על ידי הראשויות הישראליות בתחילת השנה. עם זאת היישום מתעכב ממגוון סיבות, בהן מחלוקת בין שתי הרשויות, בעזה וברמאללה, סביב הטיפול בדרישה לקבלות מס ערך מוסף (מע"מ), והאיסור שהטילה ישראל לאחרונה על יבוא קורות עץ

למרות ההקלה בהגבלות, המספר הממוצע של מטענים שיצאו את עזה ב-2015 היה פחות מ-10% מהנתון המקביל בחמשת החודשים הראשונים של 2007, קודם להטלת המצור.

מטענים שיצאו את עזה על פי יעד

מקור: משרד הכלכלה הלאומית הפלסטיני

שעוביין למעלה מסנטימטר, בנימוק של שיקולים ביטחוניים. לדברי איגוד עובדי תעשיית העץ בעזה, ההגבלות החדשות על ייבוא עץ כבר גרמו לצמצום של כ-30% בייצור הריהוט ולעלייה במחירי הריטים.

ירידה קלה באבטלה

ברבעון השלישי של שנת 2015 (יולי-ספטמבר) היה שיעור האבטלה בעזה 2.42.7% שיעור זה, אף שהוא עדיין מהגבוהים בעולם, מייצג ירידה של 5% לעומת הנתון שתועד ברבעון המקביל בשנת 2014 (47.4%), ומשקף את יצירתן של 44,300 משרות חדשות בסך הכול, בעיקר בענף הבניין אבל גם בפעילויות הקשורות בייצוא.

לגידול משמעותי יותר בפעילות הכלכלית דרושה יציאת סחורות עקבית ורצופה לכל היעדים. לכך יש להוסיף אמצעים נוספים, בהם בין השאר הסרת ההגבלות על ייבוא חומרי גלם; שיקום של מתקנים ונכסים יצרניים שניזקו במהלך מעשי איבה; אספקת חשמל מספקת; וניצול יעיל יותר של הקיבולת הקיימת של מעבר כרם שלום.

עונת דיג הסרדינים ברצועת עזה הסתיימה בשלל ממוצע

ההגבלות על הגישה לים ועל ייבוא של ציוד ממשיכות לפגוע ביכולת להתפרנס מדיג

צילום: ארנון תמון והתקלואת של האו"ם

סרדינים משלל הדיג בנובמבר 2016

הקלת ההגבלות על ייבוא ציוד דיג, בצד הרחבת השטח הנגיש לדיג ל-12 מיילים ימיים, יתרמו משמעותית להגנה ולקידום של מקורות המחיה של דייגים ברצועת עזה.

פעמיים בשנה, מאפריל עד אמצע יוני ומאמצע ספטמבר עד נובמבר, עומד דיג הסרדינים במרכז סדר יומם של דייגים

ברצועת עזה. מבחינה היסטורית, הסרדינים מהווים 60% מכלל שלל הדיג ומקור לרוב הכנסתם של דייגי עזה.

עבור פלסטינים בעזה מהווים דגים, וסרדינים במיוחד, מקור מרכזי לחלבון, מיקרונוטריינטים וחומצות שומניות חיוניות מסוג אומגה 3 וכן הם תורמים לגיוון התזונה.

לדברי משרד החקלאות בעזה, כלל שלל הסרדינים מינואר עד נובמבר 2015 היה 617 טון. הנתון זהה בקירוב לשלל הממוצע בחמש השנים האחרונות (624 טון), אבל הוא פחות ממחצית מהשלל הממוצע לתקופה שבין 1997 ו-2005 (1,439 טון).

מאמר זה נמסר על ידי ארגון המזון והחקלאות של האו"ם

את הירידה בשלל הסרדינים מאז 2006 ניתן לייחס בחלקה לעובדה שהצבא הישראלי צמצם את השטח המותר לדיג ל-3-6 מיילים ימיים לכל היותר מחוץ רצועת עזה, במקום 6-12 מיילים ימיים בשנים קודמות.

כלל שלל הסרדינים ברצועת עזה*

את הירידה בשלל הסרדינים מאז 2006 ניתן לייחס בחלקה לעובדה שהצבא הישראלי צמצם את השטח המותר לדיג ל-3-6 מיילים ימיים לכל היותר מחוץ רצועת עזה, במקום 6-12 מיילים ימיים בשנים קודמות. עקב כך אין לדייגי עזה גישה ללהקות הסרדינים העשירות ביותר בלב ים. הדגים הזמינים בשטח שבו מותר להם לדוג כרגע (עד 6 מיילים ימיים) נוטים להיות קטנים יותר, והדבר מגביל את סוג הרשתות שבו הם יכולים להשתמש, מכחית את שווי השלל ופוגע בקיימות המשאבים הימיים.

הגבלות היבוא שאוכפות הרשויות הישראליות על הפריטים הדרושים לתחזוקת צי ספינות הדיג, כגון פיברגלס וחלפי מנועים, פוגעות אף הן בפעילויות הדיג. ישראל מסווגת פריטים אלה, משיקולים ביטחוניים, כ"פריטים בעלי שימוש כפול".

הקלת ההגבלות על ייבוא חומרים אלה, בצד הרחבת השטח הנגיש לדיג מ-6 ל-12 מיילים ימיים, יתרמו משמעותית להגנה ולקידום של מקורות המחייה של יותר מ-3,400 משפחות דייגים ברצועת עזה.

לחץ מוגבר על קהילות רועים ברחבי שטח C

ירידה קלה במספר הכולל של הריסות במהלך שנת 2015

בחדשים נובמבר ודצמבר 2015 הוגברו הצעדים שנוקטת ישראל נגד לפחות 12 קהילות רועים פלסטיניות חלשות וכגיעות בשטח C, רובן בבקעת הירדן (ראו מפה). צעדים אלה כללו הרס או החרמה של מבני מגורים, מחסים לבעלי חיים ותשתיות בסיסיות; הוצאת צווי הריסה; וגירוש זמני של תושבים לצורכי אימונים צבאיים ישראלים. כמה מהמבנים והפריטים שנהרסו או הוחרמו ניתנו על ידי ארגונים בינלאומיים כסיוע הומניטרי. יחד עם ההגבלות החמורות על הגישה לשטחי מרעה, יצרו צעדים אלה סביבה כופה, הדוחקת את רגלי התושבים.

במהלך 2015 הרסו הרשויות הישראליות או פירקו בסך הכול 539 מבנים בבעלות פלסטינית בגדה המערבית, רובם הגדול בשטח C, בנימוק של היעדר היתרי בנייה. נתון זה נמוך ב־10% מהנתון לשנת 2014. כ־60% מהמבנים שנבחרו להריסה בשתי השנים נמצאו בקהילות רועים קטנות בשטח C, וכ־20% ניתנו כסיוע הומניטרי ומונו על ידי תורמים בינלאומיים.

כ־20% מהמבנים שנהרסו
ב־2014 וב־2015 ניתנו כסיוע
הומניטרי ומומונו על ידי תורמים
בינלאומיים.

קהילת הרועים אל-חדידייה

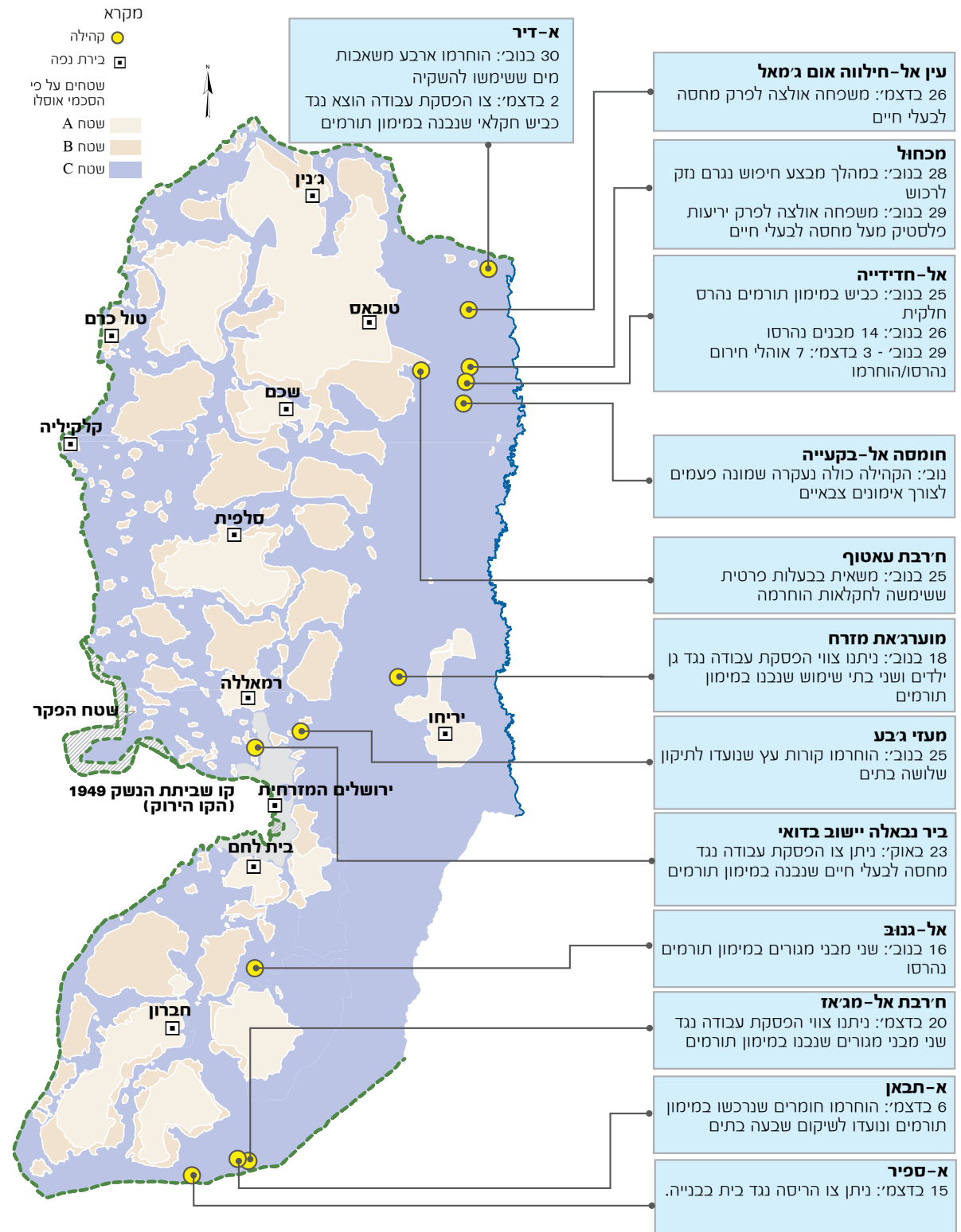
אחת הקהילות שנפגעו קשה ביותר מהצעדים שננקטו לאחרונה היא אל-חדידייה, בצפון בקעת הירדן (נפת טובאס). הצבא הישראלי הרס ו/או החרים בסך הכול 33 אוהלי מגורים ומחסים לבעלי חיים, השייכים לשלושה משקי בית. משקי הבית הללו מונים 19 נפשות, מהן שישה ילדים. ביתה של משפחה אחת נהרס חמש פעמים מאז 2000.

רוב המבנים שנהרסו או הוחרמו (25) באל חדידייה ניתנו כסיוע הומניטרי במסגרת מענה להריסות קודמות. בנובמבר נהרס גם קטע כביש באורך קילומטר המשרת את הקהילה ונסלל במימון תורם בינלאומי, למרות צו ביניים של המנהל האזרחי הישראלי שהורה להקפיא את ההריסה. בסך הכול נהרס סיוע בשווי יותר מ־30,200 אירו.

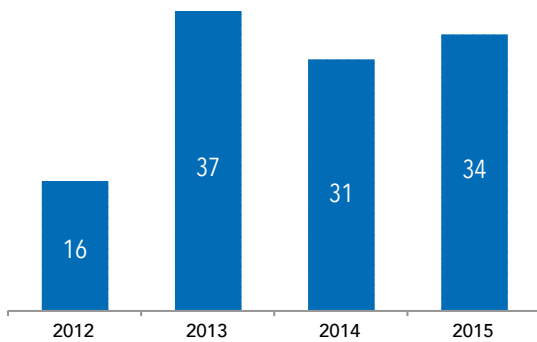

קהילת אל-חדידייה, שאוכלוסייתה מונה כמאה תושבים, חוותה הריסות ועקירות מרובות ואינה מחוברת לרשתות מים או חשמל. חלק מהקרקע שבה ממוקמת הקהילה הוקצה להתנחלות רועי הסמוכה והוכרז על ידי המנהל האזרחי הישראלי כשטח צבאי סגור. למרות התקריות האחרונות נשארו המשפחות בקהילה, אך כי בתנאים מאוד לא יציבים ומסוכנים.

צעדים שישראל נקטה נגד קהילות רועים בשטח C: נובמבר-דצמבר 2015 OCHA

תקריות של אימונים צבאיים שגרמו לעקירה זמנית

מקור: בסיס הנתונים בנושא הגנה על אזרחים שמנהל משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים

אימונים צבאיים

קהילה אחרת באותו אזור, חומסה אל-בקעייה, שאוכלוסייתה מונה 86 בני אדם, נעקרה זמנית שמונה פעמים מאז תחילת נובמבר 2015, לפרקי זמן שנעו משש עד 18 שעות, כדי לכנות את השטח לאימונים צבאיים ישראלים, עקירות ששיבשו קשות את מחייתה של הקהילה.

בשטחי הגדה המערבית שהוגדרו על ידי הרשויות הישראליות כשטחים צבאיים סגורים לצורכי אימונים ("שטחי אש") קיימות 38 קהילות

רועים. מאז תחילת 2012 תיעד משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים כמעט 120 תקריות של עקירה זמנית של קהילות שלמות בנסיבות אלה, רובן בצפון בקעת הירדן. המשפחות מדווחות לעתים קרובות על אובדן רכוש כתוצאה מהאימונים הללו, לרבות אדמות מרעה ואדמות חקלאיות העולות באש כתוצאה מירי תחמושת חיה, ומוות של בעלי חיים שלא ניתן היה לפנותם או לטפל בהם.

הריסות ועקירה על פי המשפט הבינלאומי

לדברי הרשויות הישראליות, קהילות אלה הוקמו בלא ההיתרים הדרושים ואינן מחזיקות בבעלות על האדמה, ולפיכך אמצעי האכיפה נגדן עולים בקנה אחד עם מחויבויותיה של ישראל מתוקף המשפט ההומניטרי הבינלאומי לשמור על החוק והסדר בשטח כבוש (סעיף 43 לתקנות האג).

אלא שאת סעיף 43 יש לפרש וליישם יחד עם תקנות רלוונטיות אחרות של המשפט ההומניטרי הבינלאומי, ובמיוחד אמנת ג'נבה הרביעית משנת 1949, לרבות האיסור על הרס של רכוש פרטי או ציבורי אלא אם כן פעולות צבאיות מחייבות זאת לחלוטין (סעיף 53), האיסור על העברה בכפייה (סעיף 49) והחובה לאפשר הגשה מהירה, בלא עיכוב ובלא משוא פנים של סיוע לאזרחים הזקוקים לו, ולסייע במידה הרבה ביותר הניתנת לעובדי סיוע לבצע את משימת הסיוע שלהם (סעיפים 59, 60).

בשל היעדר תכנון מספיק וההקצאה המפלה של אדמות ציבור, במרבית שטח C כמעט כלתי אפשרי לפלסטינים להשיג היתרי בנייה. נתונים רשמיים מצביעים על כך שבסוף שנת 2014 היו בשטח C יותר מ-11 אלף צווי הריסה - שעל פי הערכות פוגעים ב-13 אלף מבנים בבעלות פלסטינית - שטרם הוצאו אל הפועל.³

מאז תחילת 2012 תיעד משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים כמעט 120 תקריות שבהן נעקרו זמנית קהילות שלמות בשל אימונים צבאיים, בעיקר בצפון בקעת הירדן.

ביקורת ושדרוג של מערכות תיאום ומענה לשעת חירום

הפורטל המקוון לצורך סערת החורף

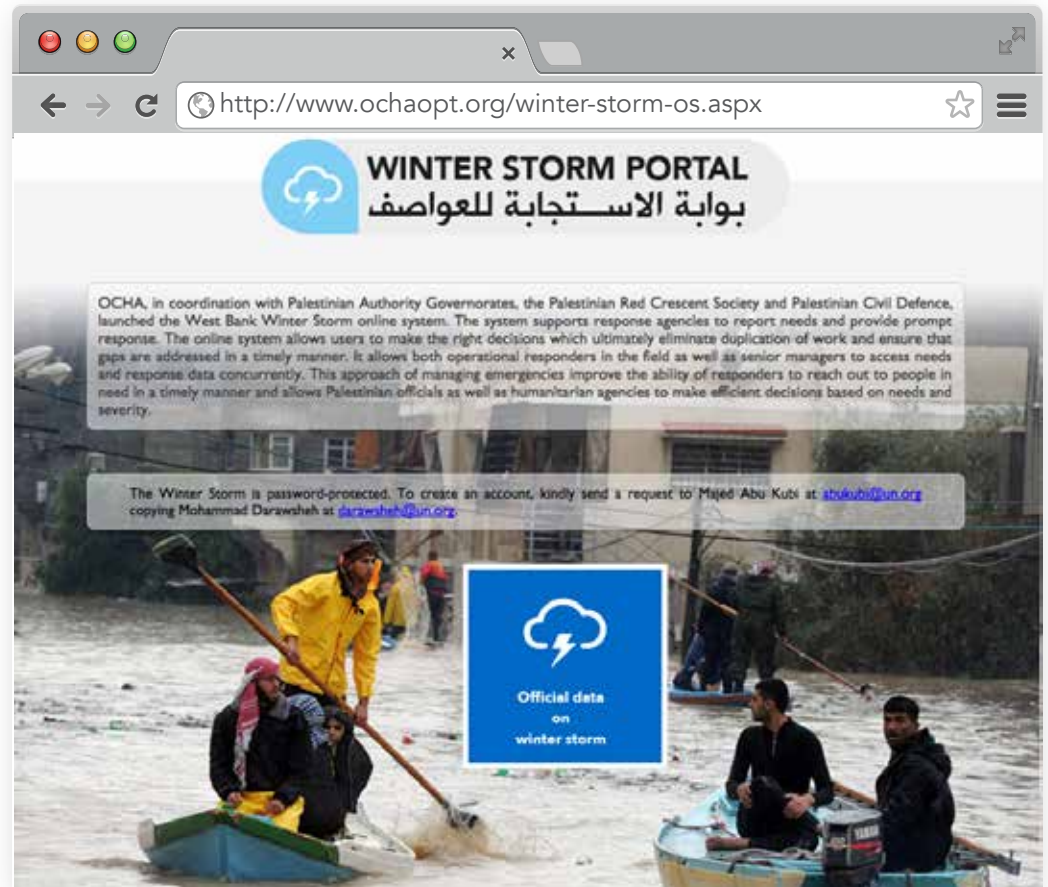
בדצמבר 2015, לקראת עונת החורף, שדרג משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים והשיק מחדש, השנה השלישית ברציפות, את המערכת המקוונת לתיאום מענה לסערות חורף בגדה המערבית. זאת תוך שיתוף פעולה הדוק עם נפות שונות של הרשות הפלסטינית, אגודת הסהר האדום הפלסטינית וההגנה האזרחית הפלסטינית, ובהשתתפות ארגונים הומניטריים לא ממשלתיים וסוכנויות או"ם.

המערכת הותאמה ושודרגה על בסיס הלקחים שהופקו משנים קודמות, ולאחר הקמתה סיפק משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים הכשרה לאנשי ההגנה האזרחית הפלסטינית, אגודת הסהר האדום הפלסטינית ועובדים אחרים בנפות ובעיריות הפלסטיניות. מצגות על המערכת הוצגו גם בפני קבוצת התיאום בין כוחות המשימה, ומתוכננות להינתן עבור חברי צוות ניהול הסיכונים בעת אסונות לאומיים.

המערכת מאפשרת לסוכנויות הרלוונטיות לתעד את הצרכים הנובעים ממקרי חירום, את המענה הניתן ופערים קיימים שטרם טופלו, ולעקוב אחר כל אלה בזמן אמת. גישה זו לניהול מקרי חירום מאפשרת לבעלי תפקידים פלסטינים ולסוכנויות הומניטריות לקבל החלטות יעילות, המבוססות על היקף הצרכים וחומרתם.

לקראת עונת החורף הקרבה
שדרג משרד האו"ם לתיאום
עניינים הומניטריים והשיק
מחדש את המערכת המקוונת
לצורך סערת החורף בגדה
המערבית, תוך שיתוף פעולה
הדוק עם נפות שונות של הרשות
הפלסטינית

המערכת המקוונת לצורך סערת החורף

בעזה משמשת מערכת שנבנתה על אותה פלטפורמה לניטור אומדן ראשוני משותף. קבוצת התיאום בין כוחות המשימה מתכננת לבדוק ולדון באפשרות להרחבת השימוש בפלטפורמה זו והפיכתה למנגנון משולב מלא לניטור תקריות ומתן מענה עליהן.

תוכנית המגירה הבין-סוכנותית

משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים הקים קבוצת עבודה, המורכבת מנציגים של הסוכנויות וכוחות המשימה העיקריים, כדי לבדוק ולשדרג את תוכנית המגירה הבין-סוכנותית הקיימת לשטח הפלסטיני הכבוש. צופים כי הבדיקה תשלב שיקולים הנובעים מן העלייה בעימותים ובאלימות בגדה המערבית מאז אוקטובר 2015, וכן לקחים שהופקו מסכנות עונתיות כגון סערות החורף וההצפות בשנים האחרונות.

בנוסף על עדכון תרחישי תכנון שונים, נבדקו גם המבנה וההרכב של תיאום החירום, לרבות תפקידים ותחומי אחריות ברמה לאומית ומקומית באסטרטגיית התיאום והמענה. קבוצת העבודה הסתייעה במידה רבה בלקחים שהופקו מהקמת חדר המבצעים לשעת חירום שהופעל בעזה במשך מעשי האיבה בשנת 2014, והיא מתכננת לשכפל אותו בגדה המערבית, לרבות ברמה מקומית, למבצעי חירום אפשריים.

משרד האו"ם לתיאום עניינים הומניטריים הקים קבוצת עבודה המורכבת מנציגים של הסוכנויות וכוחות המשימה העיקריים, כדי לבדוק ולשדרג את תוכנית המגירה הבין-סוכנותית הקיימת לשטח הפלסטיני הכבוש

הערות

1. לפרטים נוספים על מגמות הייבוא ראו: OCHA, Gaza Crossings Monthly Up- date, November 2015
2. הלשכה הפלסטינית המרכזית לסטטיסטיקה.
3. ראו: <https://www.ochaopt.org/OCHA, Under Threat, September 2015>
[demolitionos/demolition_orders_in_area_c_of_the_west_bank_en.pdf](https://www.ochaopt.org/demolitionos/demolition_orders_in_area_c_of_the_west_bank_en.pdf)